

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. De reformatione ad quam hæc opera diriguntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

rum suorum sensu in eius corde reperijt: vt pœnitentiæ arbor copiosos statim fructus produxerit, sicut in Zachæo: quosdam quidem *insitita*, debita sua exoluendo: alios *miseriçordiæ* in pauperes. sic enim exaudita sententia Religiosi ratiocinabatur. Si quis tibi aliquid deberet, velles statim tibi solui? & si tu pauper es, an non libenter videres, si diues tibi eleemosynam largiretur? Iustum itaque est, vt tu reddas, quod debes tuis creditoribus; & pauperibus ac egenis subuenias. Quibus operibus dū vacaret, quadā nocte excepit in domo sua ægrotum quendam pauperem: cui postquam cœnam bonam dedisset, iussit prope suū cubile lectū ei sterni, dicens: si ego pauper essem & ægrotus, libenter viderem me ita humaniter excipi. Media verò nocte cœpit ægrotus pauper clamare, & aquę haustū petere, dicens: se graui siti vexari. surrexit nobilis ille, vt haustum illi daret, dicens intra seipsum: si tanta ego siti premerer, libenter viderem, si aqua haustus mihi porrigeretur. Descendit itaq; ad cisternā, vt aquam afferret: & cum esset obicurū, & in feruore illo acceleraret, impegit & cecidit intus: & ipso Domino permittere suffocatus est. Fuit casus extraordinarius quidē, sed & sensus & lachrymæ totius domus fuerunt extraordinarię. Sed breui tēpore lachrymas illas Deus fecit exsiccari. cum enim defuncti corpus ex cisterna extraheretur, habuit pretiosissimū torquē aureū ad collū suū incisus & elaboratis characteribus splendidissimis, qui hanc sententiā continebant: *antequam corpus hoc in aqua refrigesceret, anima eius iam fruebatur Deo*. O diuinæ misericordiæ sublimitatem! O veræ pœnitentiæ efficacitatē! cuius operibus aded deprauatus homo tā citò volauit in cœlū, absq; vllō igne purgatorio, honorante eū etiā Deo in hac vita: vt eius mors felix iudicaretur! siquidē ita fuit rapt⁹, antequā dæmon & mundus, bona eius proposita imminuerēt, aut mutarēt.

§. II. De reformatione, ad quam hæc opera diriguntur.

EX dictis satis apparet, hæc tria pœnitentiæ opera, non solum eo nomine fructus censerī, quod debita nostra persoluant: sed etiā quodd per eadē obtineamus morū nostrorum reformationē in omnibus quæ ad perfectū Christiani hominis statū spectant. Ieiunia enim & aliæ corporis pœnitentiæ reformant nos in *nobis ipsis*; eleemosynæ, & opera misericordiæ, in ordine ad *proximos*; oratio deniq; & cultus diuini opera in ordine ad ipsum *Deum*. *Primum* consequuntur, quia & corpori & spiritui aliquam pœnam inferunt. Nam, vt ait S. Thom. bonorum operum satisfactio, pœnæ præcipuē innititur illis annexæ: culpa enim non nisi pœna exoluitur; licet vna pœna possit altera redimi, purgatorij verbi gratia, huius vitæ pœna. Reformationem verò consequuntur propter obiecti præstantiam, & fines excellentes, in quos diriguntur; & ob aua ingentia cōmoda, quæ secum afferunt, ad excellententem illam perfectionē consequendā, de qua dixit Apost. a *Nolite*

Quod tibi
fieri velles,
fac alteri.

Mors felix
peccatoris.

I.

4. dist. 35. q.
1. ar. 5. q. 1.
Suares. 10. 4
in 3. p. disp.
37. s. 7.
a Rom. 12. 2.

Opera bona
oluunt, &
reformant.

2.

b Mat. 13. 8.

Triplex fru-
ctus.

c Osee. 10. 12.

Largum si-
men.

3.

d Mich. 6. 3.

Iudex.

Mater.

conformari huic saeculo, sed reformamini in nouitate sensus vestri: ut probetis quae sit voluntas Dei bona beneplacens, & perfecta. Quasi dixerit: quandoquidem per poenitentiam reiecitis prauam illam conformitatem, qua huic mundo vos accommodabatis: studete, nunquam amplius eidem vos conformare in vlla re: sed reformationem quandam in spiritu, & omnibus sensibus, & affectionibus vestris ita instituite: ut in rebus omnibus conformes sitis voluntati Dei bona, beneplacens, ac perfecta. BONAE reddemini conformes, ieiunij, & alijs poenitentiae operibus; BENEPLACENTI, eleemosyna, & alijs misericordiae operibus; PERFECTAE, oratione, & cultus diuini operibus: dedicantes vos omnino exequendis omnibus, quae Deo placent.

Eisdem tribus operibus producit sementis poenitentiae tres illos excellentes b fructus, quos Christus Dominus noster, *trigesimum, sexagesimum & centesimum* appellauit. Na, si corporis asperitates seminaueris, fructum colliges *trigesimum*: quia carnem reformabis in omnibus, in quibus debet esse spiritui subiecta; si eleemosynas corporales, & spirituales, duplum fructum, *sexagesimum* scilicet tibi colliges: reformabis enim te non solum in operibus *iustitia* erga tuos proximos, sed etiam in operibus *gratiae*; at si opera orationis, cultusq; Dei semines, *centesimum* fructum colliges: reformabis enim tuum spiritum in ijs, quae sunt necessaria, ut diuino sis subiectus atque vnitus. Refert vero multum liberalem te esse, & copiosum in his operibus; qualis enim sementis fuerit, talis sequetur & messis, iuxta illud Osee: *c Seminate vobis in iustitia, & metite in ore misericordiae.* quasi dicat, si in iustitia seminaueritis: tantum metetis misericordiae, quantum ore petere volueritis! Nam simul licebit officium praestare seminantis, & metentis. Si enim cum spiritus feruore multa opera seminaueritis, quae vos iuuent, ut vera iustitia sitis iusti: statim & absque vlla mora copiosissimas meritorum messes metetis, cum magno virtutum donorumque caelestium augmento. quae diuina misericordia, ob diligentiam in seminando adhibitam, vobis largietur.

DENIQUE tribus hisce operibus excellens illa sanctitas obtinetur, quam Propheta Micheas commendauit, dicens: *d indicabo tibi o homo quid sit bonum: & quid Dominus requirat a te. vltio facere iudicium, & diligere misericordiam, & sollicitum ambulare cum Deo tuo.* Si vis igitur, o Christiane, summam quandam nosse eorum, quae Deus tibi praecipit, & consulit, ut in omni genere spiritualis boni, *honesti* scilicet, *vtilis ac delectabilis* bonus euadas: haec tria custodias, dando operam, ut ieiunium & poenitentiam recti *iudicij* spiritu exerceas: cuius munus est, delicta punire, & efficere, ut legis praescripta seruentur. Viscera quoque indues misericordiae erga tuos proximos, eleemosynas eis cum spiritu *matris* largiendo, quae filijs suis compatitur. Prae omnibus vero sollicitus ambulabis cum Deo tuo, accurrens ad

omnia

omnia, quæ ipsius obsequium exigit, tanquam *filius* valdè cupiens Patri suo placere. Et hoc spiritu orationem facies, & reliqua præstabis opera, quibus ille honoratur, & eidem obeditur.

Hæc sunt in genere tria opera, quæ ad satisfactionem & reformationem perfectam, quam quærimus, pertinent: sed quoniam singula includunt in se multa, & valdè vtilia, singulorum particularia in proximis capitibus indicabimus.

CAPVT XI.

MORTIFICATIONES, ET POENITENTIAE

corporales earum utilitates, & ratio eas cum spiritu faciendi.

PRIMI poenitentia digni fructus, qui sub ieiunio continentur, mortificationes sunt, & asperitates corporales, quibus duo illa, quæ Philosophi duobus illis verbis: *ABSTINE* & *SUSTINE*, exprimunt, adiungantur. Negando scilicet tuis facultatibus & sensibus delectabilia, quæ concupiscunt: nec solum illicita, sed etiam (vt S. Gregorius ait) nonnunquam licita, vt remotior sis à lapsu in illicita. & præterea te ipsum vrgendo ad res amaras, quas horres, accipiendas: vt carnem tuam pro meritis tractes. Quod teste S. Thoma, significat cōfectio illa, siue a *mixtura myrrha & aloes* in pondere centum librarum, qua Nicodemus mortuum & vulneratum Seruatoris nostri corpus vinxit: qua totum illud à capite vsque ad pedes ita condijt, vt totam mixturam imbibens à corruptione præseruaretur. ad significandū: si iustus sit per poenitentiam peccato mortuus, habeatq; intra se Christum Dominū, velitq; absque vlla culpæ corruptione seipsum conseruare, & à suis vulneribus plenè curari: debere eum *myrrha & aloes*, duplici scil. genere mortificationū, & asperitatū prædictarū sese inungere; & ita condire, vt totus eas imbibat: procurando vt plurimæ illa sint, valdeq; exacta. Illis itaq; vngendi tibi sunt *oculi & aures*, vt à peccatis & tentationibus, quæ per eos ingredi solent, præserueris; vngendū *os*, ne quid prohibicum per illud ingrediatur, aut exeat per linguam; vngendū *pectus & manus*, ne praua desideria sedē in illo collocent, nec in praua aliqua opera labaris: sed sponfam imiteris, cuius b *manus, stillabant myrrham; & digni pleni erant myrrha probatissima*. Hanc enim mortificationem omnibus suis operibus adhibebat, prosperis & aduersis; magnis & paruis ex: quo decem insignes vtilitates percipiebat, sicut iam declarabitur.

Filius.

Homil. 20.
in Euang. &
lib. 5 Moral.
cap. 3.
3. p. 9. 51.
2. ad. 2.
a Ioan 19.
39.

b Cant. 4. 5.